

On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věnčí tě svým milosrdenstvím a slitováním, po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla. (Žalmy 103,3-5)

Před rokem jsem se účastnil ekumenické bohoslužby u našich partnerů v Sulzbach-Rosenbergu, kousek na západ od našich hranic. Kázal tam prezident Diakonie Evangelické luterské církve v Bavorsku, farář Michael Bammessel – na výše zmíněný text. Aktuální situace byla v tom týdnu víc než napjatá: bylo to právě po teroristických útocích v Mnichově, Würzburgu a Ansbachu (ten je tam velmi blízko). Pár myšlenek jsem si tehdy zapsal, protože mě oslovily:

Naše kultura je založená na evangeliu Ježíše Krista; milosrdná láska je něco, co si nedáme vzít a od čeho se nedáme odradit kvůli lidem, kteří zešíleli. To nejcennější na naší kultuře a civilizaci je právě milosrdenství. Hospodin tě *korunuje milosrdenstvím* – to největší, čeho v životě můžeš dosáhnout, je být milosrdným. Z němčiny se to dá také přeložit tak, že tě *Hospodin zušlechťuje milosrdenstvím*. Tedy: jestli je na člověku něco vzácného a šlechtěného, tak je to milosrdenství.

Poznali jsme Boží milosrdenství a je naše radost i povinnost ho v životě uplatňovat, a to i tehdy, když se nám to nevyplatí a druzí nás budou pokládat za blbce. Nesmíme být ovšem naivní, musíme bránit svůj životní prostor, ale to právě proto, že je to prostor milosrdenství a že naše kultura je kulturou nezištné lásky. Nikým se nesmíme nechat vyprovokovat tomu, abychom podlehli mentalitě pomsty. „Kýblů nenávisti“ už bylo vylito dost, naším úkolem je hledat porozumění, smíření a dialog, respektovat a respekt také vyžadovat.

Milosrdenství Boží se klene nad každým člověkem i nad celým lidstvem. Nejen Němci, ale my všichni jsme někdy sami udělali zkušenost s Božím milosrdenstvím a odpuštěním. Můžeme se jím i nadále nechat kultivovat.

Daniel Heller ml.